

Najväčšia hodnota môjho života

II. diel - poézia

Internetová kniha kampane

ČERVENÉ STUŽKY

1.december 2009

Milí priatelia,

kniha s názvom „Najväčšia hodnota môjho života“ je druhou knihou kampane Červené stužky. Vznikla z príspevkov literárnej súťaže III. ročníka kampane, do ktorej boli pozvaní žiaci všetkých typov stredných škôl. Teší nás, že téma vyvolala pozitívnu odozvu v mladých ľuďoch (210 príspevkov zo SŠ a 20 príspevkov zo ZŠ). Aj vďaka tomu má kniha viac dielov: I.diel - próza, II. diel - poézia, III. diel - príspevky ZŠ a IV. diel - Drogám.

Bola uvedená téma v súlade s filozofiou kampane? Sme presvedčení, že áno! Ak mladý človek bude mať hodnoty, akými sú rodina, skutoční priatelia a pravá láska, na prvom mieste vo svojom živote, nájde aj svoj zmysel života a túžbu prežiť život naplno. Teší nás, že práve rodina, skutoční priatelia a pravá láska sa najviac objavovali v zaslaných príspevkoch. Teší nás aj záujem mladých ľudí písať o hodnotách života a vážime si hlavne tie práce, ktoré boli osobnou výpoveďou. Vyberáme z jednej zo zaslaných prác: *“Na túto tému sa mi dobre písalo. Hneď som vedela, o čom mám písať. Nebolo by zlé, keby sa ľudia k tejto téme vyjadrovali častejšie. Podľa mňa jej nikto nevenuje veľa pozornosti a často sa na ňu zabúda.”* Príspevky neprešli jazykovou ani literárnou korektúrou. Sú vložené do knihy v takej podobe, v akej boli zaslané.

Knihu by sme chceli venovať všetkým mladým ľuďom. Vám, ktorí ste otvorili svoje vnútro a predstavili nám svoje prežívanie. Ďakujeme. Knihu chceme tiež venovať absolventovi Gymnázia sv. Františka v Žiline Michalovi, ktorí leží po ťažkou úraze v FNŠP v Žiline. Je nám drahý a aj týmto spôsobom ho chceme sprevádzať v jeho utrpení.

PhDr. Anna Poláčková a PhDr. Marta Višňovská

za kampaň Červené stužky

Žilina 1.december 2009

Najväčšia hodnota v mojom živote

Mám 18 rokov a najväčšiu hodnotu má pre mňa

ranné zobudenie	chodenie v uličkách	trochu peňazí	vedieť odpovedať
šoférovanie auta	idúceho vlaku oprava	vyjadrenie sa vôľa	telefonovať byť volaný
chôdza dôvod smiať sa	defektu dať gól prejsť	urobiť radosť	byť potrebný byť
spoznávanie samého	cieľovou páskou	dotvorenie sveta byť	postrádateľný byť
seba prekonanie sa	uzdravenie písanie	vzorom uspokojivosť	užitočný oprava chyby
možnosť pomôcť	úvahy kráčanie	poznatie súvislostí	splnenie sľubu
dočkanie sa učenie sa	zo školy kráčanie	hľadanie riešení	pripravenosť odmena
od druhých zaspávanie	do školy vítanie rodiny	nachádzanie riešení	teplo čistá myseľ cieľ
sýty sprchovanie sa let	návrat domov snívanie	pravda med vôňa	odvaha zaujatosť
na bicykli pozorovanie	s otvorenými očami	kočíkovanie prijatie	zaujatie iného smelosť
detí rozprávanie sa	budúcnosť ležanie	pravdy chôdza	nakŕmenie statku
práca na sebe	na sene pasenie oviec	po slnku premýšľanie	holenie sa ostrihanie sa
počúvanie prírody	a kôz sedenie	dorozumenie sa	mať dôverníka byť
poriadok kosenie trávy	na konári vstať opäť	cudzím jazykom	dôveryhodný dostať
oberanie jablák	na nohy premôcť sa	suveníry prezliekanie	slovo uvedomie si byť
umývanie riadov	vydržať ochutnávanie	sa do suchého	rešpektovaný
varenie pre rodinu	objímanie slušnosť	predstava ostré videnie	dodržiavanie zásad
zbieranie čučoriedok	človečina oddych	náchádzanie svojho	využívanie zmyslov
zaujatie sa čítaním	listovanie v atlase	miesta nesklamanie	vedieť byť ticho výdrž
pohľad do zrkadla	surfovanie po Internete	snaha modlitba	maličkosti miera
večera v Štedrý deň	vdychovanie ročných	uskromnenie obhajoba	poznanie pôvodu
kochanie sa zo štítov	období vypísanie pera	iných a seba umenie	pohľad do vody
obliekanie sa myslenie	dať si poradiť	presvedčiť milovanie	výhl'ad na more
plávanie pod hladinou	vytrvanie poďakovanie	spomienky	kapučíno na námestí
spievanie si zákusok	vrátenie požičaného	nachádzanie sa byť	poznať zmysel byť
čakanie na dobré	mať čas byť sebou	súčasťou maškrtenie	vd'ačný vlastne..... môj
česanie sa pohľad	vôľa pomôcť svetlo	spokojnosť možnosť	život
z lietadla	v tme chôdza naboso	druhá šanca odpoveď	

Milan Jurčo

Okamihy

Usmievať sa oproti svetlu,
keď zlo padne zlomené na väzy,
cítiť ako vonia hmla prisadnutá,
nepotlačiť chuť si na ňu vysadnúť,
stojí to za okamih obdivu.

Raz ľahnúť si na lúku s búrkou,
nezatvoriť strach, vnímať dotyk konca,
uvedomiť si prešibanosť času,
nesedieť, lebo o sekundu sedel by si inak,
stojí to za okamih strachu.

Nasadnúť na vlak idúci oproti úmyslu,
vidieť nových ľudí, počuť ich rozhovory,
smiať sa rôznofarebným ponožkám,
tolerovať chaos – možno učí mať rád,
stojí to za okamih vzbury.

Otvoriť sa dotykom opaku roztomilým,
mať odvahu dýchať za celý svet,
i pri páde nikdy neľutovať,
prijať zmätok, opäť navliecť niť,
Stojí to za okamih celistvosti.

Možno raz len tak byť a nič viac,
preval'ovať sa v nemom vákuu,
pristaviť jedného motýľa z milióna,
osvieži chvíľu krehkou smrteľnosťou,
stojí to za okamih kochania.

Snáď raz budem stará stáť,
bez hanby ostatným poviem,
že bola som rojkom skladajúcim
z milióna vecí celý svoj svet
že stálo to za okamih života.

Lenka Michalisková

Bolo to bytie

Bola to krása neskutočne labilná,

Bol to tlkot srdc.

Existoval jeden tvor, nesúci ničiaci mor,

Bol to záves slz.

Ó, bratku nechaj ma tak,

S mužnosťou neprestávaj však,

Hrajme sa tam príjemne,

S nocou sa vábne zvičajme,

V konečných tuneloch pridaj trochu šľavy,

Nech nechápu ako sme sa stali,

Opitými v čase,

Kde umiera sa vždy a všade,

Kde skaza mi trhá telo,

Kde sa tvorí kráľovstvo čo zanevrela

Na obranu,

A homosexuálom sa zdalo,

Že prežijú všetko zdravo.

Ó, láska nechaj ma tak,

S nežnosťou neprestávaj však.

Nachádzajúc ťa na okraji ciest,

Preplnených plesňami a špinou,

Nevieš byť dokonale vinnou

A ponúkaš neustále svoje telo s hlinou.

V rozkroku či v krvnej plazme,

V materskom mlieku, v slzách,

Všade.

Ó, láska v najväčšej diere špinu som ťa našiel pliet',

Užime si potom, ak nie hneď.

Ľahkým ženám pri pohľade späť,

Nejaví sa nič, no vôňa peňazí dorazí hneď.

A pritom ich telo mizne,

Štatistika populácie ľudí sa zdvihne,

HIV pozitívnych stĺpec kvitne.

Ó, ulica nechaj ma tak,

Tu temnosť udržuj však,

Kúsok skla, či jemná ihla,

Na chodníku pohodená,

Pretína mi žilu nežne,

A blaženosť stúpa smiešne,

Rozbúreným prúdom

K hlave, či otupeným údom.

Mozog sa trasie v krčži.

Pohroma sa valí opäť, ničí naše bariéry.

Nejdeme sa vzopriet'?

Toxikoman sa sám dávi,

Nástroje sa mu nechce stráviť.

Aj tak sa láska a smrť ľúbia,

Ľudia snívajú a chcú byť ľudia.

Predostrie sa krása modrých morí,

A ja túžim stať sa aspoň jednou vlnkou v ich príboji.

Ján Vojtek

Túžby

Dve duše, dve telá,
prepletené spolu.

On hanblivý, ona smelá
nepoznajú smolu.

Spojení putom, čo zničiť sa nedá,
budúcnosť je jasná a nie bledá.
Spojení navždy - zvierá s kráskou,
prepletené telá - silnou láskou.

Nemať nič a všetko mať,
každý inak sa pozerá.
Bojovať, či sa vzdať?
Nezvít'azí, kto sa obzerá.

S otvorenými očami žiť.
Nedovoliť bytiu všedným sa stať.
Šance jedinečnej sa chopiť,
nenechať ju odplávať.

Byť vtákom, vznášať sa.
Byť pútnikom, túlať sa.
Žiť!
Sám sebou a voľný byť.

Nechať vrieť krv, prečo odpor klást'?
Netíšiť vášeň,
nech prehovorí slasť.
Nebyť tvrdý ako kameň.

Môcť tancovať bosý,
falošne spievať.
Zobúdzat' sa v objatí rosy,
realitou sa nezapodievať.

Nebyť myšou sivou, tuctovou,
utiecť z pazúrov priemernosti.
Byť výnimočný je mojou úlohou,
nebyť nástroj nevedomosti.

Mať útočisko a vlastný kľúč,
sídlo bezpečia a istoty.
Pocit, keď prebúdza Ťa slnka lúč,
nie bezmocnosť a pach ničoty.
Mať domov, bez pocitu prázdnoty.

Kráčať životom bez ľútosti,
pyšný, s hlavou vztýčenou.
Neokúsiť kalich krutosti,
nebyť vráskavou a zničenou.

Ukázat' prstom do minulosti,
pozerat' sa s úsmevom.
Mať pocit že odišiel si,
s naplneným údelom.

Karolína Cisáriková

Pravý priateľ

Všeličo bude i všeličo bolo
ani nevieš čo dokáže jedno pekné slovo.
Dokáže dať úsmev, dokáže potešiť,
možno sa to nezdá, no ľahšie sa dá žiť.

Je to krásne, keď ti niekto povie mám ťa rád,
a to si myslíš, že je super kamarát.
Lenže nie vždy to tak býva,
že za pekným sa dobro skrýva.

Ľudia sú super, len pozor na falošných,
lebo raz ťa sklamú a budeš nešťastný.
Ale ak si pozor dáš a nevpustíš klam,
potom nikdy nezostaneš zarazený a sám.

Niektorí možno povedia ti slová zlé
a ty smutne pozrieš na oheň ako tlie.
Lenže nikdy netráp sa tými čo ti to povedia,
lebo takí ľudia o priateľstvo nestoja.

Hľadaj si takých, čo za to stoja,
veria ti a idú s tebou aj do boja.
Priatelia sú falošní i praví,
No len s tým pravým sa ti všetko darí.

Keď ti priateľ ruku podá,

tomu nikto neodolá.

On ťa nikdy nezradí, vždy ti všetko poradí
a výzor mu nevadí.

Veľa ľudí pekných je a láskavých sa javí,
no nie vždy za krásou je i priateľ pravý.
Preto keď hľadáš priateľa, vždy opatrný buď,
nie podľa výzoru, ale podľa srdca súď.

Gabika Udvardiová

Nádej

Keď sa piesky času zastavia
a vodné toky vyparia,
vtedy si ľudia uvedomia,
aká je tu pohroma.

Keď sa nebo rozžiari
plameňmi dávnych stáročí,
všetko skončí v náručí
spolnených nádejí.

A keď sa zem zatrasie,
hora zo zlého otrasie,
všetka jej skaza dopadne
a moje srdce vyhasne.

Keď sa nádej poberie,
z našich srdc pochmúrne,
vtedy si snáď každý spomenie,
že nádej išla posledne.

Moja nádej nešla preč,
aj keď s ňou už nie je reč.
Veď ona je to jediné,
čo mi nakoniec zostane.

Ja mám nádej v lepšom svete

a inej už vo mne niet,
neostaňme iba snívať,
nájdime v sebe lepší svet.

Nádej je tá hodnota,
ktorú si najviac vážim.
Nádej denne pobožká
a ja ju za to chránim.

Jej bozk je sladký ako med
a poháňa ma stále vpred,
aj v časoch keď sa náš svet zbláznil,
moju nádej nepobláznil.

Michal Vyšný

Najväčšia hodnota môjho života

Písala sa báseň,
písalo ju dievča,
ktoré sa snažilo
napísať svoju hodnotu.

To dievča som ja,
tou hodnotou je
moja RODINA.
Ona je pre mňa všetko.
Bez nich by som bola nikto
a svet by bol nudný.

RODINA je najcennejšie zlato,
čo môže byť.
Podržia ťa,
aj v tých najťažších chvíľach.

Keď potrebuješ pomoc,
obrátiš sa najskôr na RODINU.
Možno sa niektorí obrátia
k niekomu inému,
ako sú priatelia.

Možno,
že sa vám to nebude zdať,
ale ja viac verím mojej mamine.

V niektorých veciach
sa to dá zvládnuť.
Ale stále je tam napätie,
ktoré nezmizne.

Teraz niečo o sestrách!
Som rada,
že nie som jedináčik.
Bez nich by som sa
nemala s kým hrať,
baviť sa a všeličo iné.

Moje mladšie sestry
a ja sa podobáme,
ale ako správanie a
povaha, to je niečo iné.

Najmladšia menom Daniela
je v poslednom ročníku v škôlke.
A Zuzka je v 8.ročníku
na základnej škole.

Máme sa rady
a niekedy máme
medzi sebou problémy.
Ako aj iní súrodenci,

Prečo?

Cítim k nej lásku, PUTO,
ktoré k inému človeku nie.

Teraz to nemyslím tak,
že nemám rada svojho ocina.

V skutočnosti sa ho bojím.

to je normálne no nie?

Toto je všetko o mojej RODINE,
pretože keby som písala
o zážitkoch, tak by som túto prácu
nikdy nedopísala.

Mali by ste nás spoznať,
bude zábava. A uvidíte!

Miriama Kutíšová

Najväčšia hodnota môjho života

v budúcnosti istotne bude moja robota.

Dnes sú to priatelia, zábava, rodina

a rodina je na strome mojich hodnôt najlepšia plodina.

Rodina pomôže, podrží, povzbudí,

vždy, keď svet vôkol nás býva záludný.

Jej duch prebýva určite v každom z nás,

a keď nás z nej niekto opustí, tečú slzy a trasie sa hlas.

Potom na rad dostanú sa priatelia,

tí po smútku na tvári úsmev vyčaria.

Človek je tvor spoločenský, potrebuje spoločnosť

a v živote mojom je kamarátov viac než dost'.

Priatelia pomôžu, podržia, povzbudia,

na rovnakú frekvenciu všetkých naladia.

Občasné hádky a nezhody veľa nezmôžu,

možno len k poznaniu charakteru kamoša pomôžu.

U človeka hrá veľkú rolu fantázia-

priznám sa, zábava je moja pasia.

Keď je s kým, a keď je kde,

priestor na žarty sa vždy nájde.

Toto sú hodnoty môjho života,

nemôžem však povedať, ktorá je najväčšia.

Najlepšie by bolo, keby sa spojili

a rodina, zábava, priatelia celok by tvorili.

Rastislav Rumpel

Pomoc

Nohy ma zaviedli
na okraj ulice
kde žobrákom hádzali
odjakživa drobné mince

V jednom kúte
šedých stien
sa ukrýval
prostý tieň

Bol to muž
aký starý, to už neviem
len vzhľadom
starší, než sám Matuzalem

Vyčerpaný
biedny pohľad
chcel zrnkom
zabiť svoj hlad

V rukách držím
krajec chleba
polovica pre mňa
tá druhá pre teba

„Prečo mi pomáhaš,

chlapče môj?
Ved' si mladý
život je krutý boj...“

„...radšej pomôž sebe...“

Pomáham sebe
aj tebe - vieš,
som šťastný
ty máš na to právo tiež.

Hamborský

Sloboda – (najväčšia hodnota môjho života)

Z každej strany počúvame, čo musíme a čo je správne,

lenže už nie sme malí a vlastné hodnoty máme.

Máme vlastný smer, a aj ciele, ku ktorým chceme prísť,

a aj vlastný spôsob ako problémom predísť.

Netvrdím, že každá naša cesta je správna,

ani, že v cieľi bude strata minimálna.

No musíme sa učiť na vlastných chybách

a sami sa poučiť na prehrách, či výhrach.

Často sa zmýlime a veľa prešvihneme,

často sa potkneme a tvrdo dopadneme.

A nie vždy sme pripravení niesť následky našich chýb,

no nakoniec to zvládneme, tak nechajte nás slobodne žiť.

Andrea Kurčáková

Báseň o priateľstve

Priateľstvo je ako strom.

My sme na ňom listy.

Tí, čo z neho odpadnú,

nie sú takí istí.

Priatelia sú iba tí,

čo priateľov majú,

a čo o nich naozaj stoja a dbajú.

Magdalénka Lodňanová

(žiačka ZŠ)

Najväčšia hodnota môjho života

Čo je najväčšia hodnota môjho života?

Mať súrodencov, otca i mamu,

mať lásky plný dom.

Vedieť, že ma priatelia nesklamú,

že v niekoho srdci som.

Keď ma niekto pohladí po pleci,

a mám sa o koho oprieť.

Keď ma niekto potľapká po pleci,

a mám silu vždy sa vzoprieť.

Keď môžem pomôcť ostatným, aby mali to, čo ja.

Rodinu, blízkych, priateľov

Kúsok zdravia i pokoja.

Mária Chovancová

Najväčšia hodnota môjho života

Moja mama je najväčšia hodnota,

vždy má z každého problému rozmotá.

Láska mi dá moc,

je to môj anjel na deň i noc.

Veľkou hodnotou je aj celá moja rodina.

Milujem už keď ma z nich niekto len spomína,

milujem i strenutia s nimi,

milujem keď zakaždým pribudne niekto iný,

milujem keď sa ku nim vraciam,

no nemilujem keď niekoho strácam.

Dominika Cvečková

Najväčšia hodnota môjho života

Načo hory peňazí a načo známym byť,
keď nemáš sa o tom ani s kým podeliť?
Niekto pri tom bude chýbať,
kto ti poradí,
kto v najhoršom ťa podrží
a nikdy ťa nezradí.

Načo najnovšie klebety vedieť,
kto s kým sa povadil,
keď nemáš vlastne nikoho,
s kým by si o tom hovoril?

Nebudeš mať niekoho,
kto s tebou by sa bavil,
kto keby ťa uvidel,
úsmev na tvári by sa mu vyčaril.

Keď ťa však samota omrzí
a zistíš, že život je pustý,
tvoj skutočný kamarát na teba bude čakať,
tým si buď istý.

Renáta Badurová

Zdravie

Každý z nás chce zdravý byť,
keď sa zima blíži,
preto musíš zdravo žiť,
sneh ti neublíži.

Jedz veľa zeleniny
a ovocia tiež,
majú iba vitamíny,
chorý nebudeš.

V zdravom tele zdravý duch,
príslovie to hovorí,
treba ísť na čerstvý vzduch,
poďme sa prejsť do hory.

Pravidelný dlhý spánok,
pre zdravie je dôležitý,
aby si vždy každé ráno,
energiou bol nabitý.

Všetky tieto moje rady,
zídu sa vám v živote,
vyhnú sa vám aj choroby,
a budete v pohode

Nikola Krajčová

Už nikdy viac !

Už nechcem byť len obyčajným človekom,
čo slúži pokorne ostatným.
Nechcem sa dívať na násilie vojny
a žiť životom v úvodzovkách úžasným.

Už nechcem cítiť hlad,
čo vládne týmto svetom.
Nechcem stretnúť rodičov,
čo ušli chorým, hoci vlastným deťom.

Nechcem túžiť po bohatstve,
peniazoch a sláve.
Ale vôbec sa nechcem stratiť
niekde ďaleko v dave.

Už nechcem klamať,
že všetko je a bude dobré.
Nechcem a nemám rád,
keď malé dieťa pre rodičov na alkohol žobre.

Už nechcem,
chodiť po tom skazenom svete.
Keď, vy čo ma chcete poučať,
vôbec nič o mne neviete.

Už nechcem veriť nikomu.
Veď každý si stále vymýšľa a klame.
Nechcem počúvať sladké prísluby.
Napokon ma aj tak raz niekto sklame.

Jozef Piliar

V žiali nepoznáš priateľa

Smutný, taký je život osamelého človeka,
Nikoho netrápi, jeho cesty vedú ktoviekam.
Sám sebe si je oporou, sám sebe si je pán.
Potkne sa a ide ďalej, pomôže si sám.

Takého človeka nerozpoznáš okom,
Zvonka je stabilný, odpútaný od okov.
Ale vo vnútri je to iné.
Srdce mu búši v rytme piesne otrokov.
Prečo sa trápi? Čoho sa bojí?
Stalo sa mu niečo, čo vari ani čas nezahojí?
Klamal? Zradil? Nezmieril sa s osudom?
Nie, prehral boj sám so sebou, sám sebe je obludou.

Asi mu život vietor rozfúkal, aj to sa občas stane.
Vtedy mu osud ležal pri rukách, on nerozprestrel dlane.
Stratil šancu, svoju šancu jedinú.
Zabudol, že niekam patrí,
Nespomenul si na svoju rodinu.

Zradili ho? Nie. Sám zutekal.
Vydal sa na cestu, iba on vie kam.
Uzavrel sa pred svetom, zabudol, aký pekný môže byť deň,
Jeho šťastie sa premenilo na popol, je po ňom už iba tieň.

Ale zrazu uvidel v diaľke svetlo.
Cítil, že tentokrát ho niečo zmietlo.
Spomenul si na tú hodinu, keď prvýkrát uvidel tvár maminu.
Vôňa domova mu v tme svieti, i v zime porastú kvety.
Ľady sa topia, srdce búši.
Čo sa deje? Už niečo tuší.

Aj keď tomu človeku bolo nedobre,
Trpel a bol svojmu svedomiu otrokom,
Vždy má predsa rodinu, a veľa priateľov navôkol.
Nech sa mu radosť vráti.
Nech mu na cestu posvieti lúč zlatý,
Nech ho láska rodiny obchváti.
Veď to je jeho šanca, ktorá sa už nevráti.

Lenka Boboková

Najväčšia hodnota môjho života

Je nám zle z tejto chorej doby,
nikto nevidí deti chudoby.
Každý sa ženie len za peniazmi
a krajiny sú zaplavené chorobami.
Sedíme sami doma, v práci alebo v škole,
nevidíme, ako milión ľudí baží po vode.
Kráčame ulicami bez vnímania okolia,
preto necítíme, ako ich rany veľmi bolia.
Jedna vec je mať všetko na dosah ruky,
druhá je, keď človek podstupuje muky,
aby dal svojim deťom to najlepšie,
aby boli na svete šťastnejšie.
Lenže dieťa nemôže byť šťastné,
keď nemá mamu.
Dieťa nemôže byť úprimné,
keď mu všetci klamú.
Dieťa sa nevie tešiť z hračky,
ktorú len tak dostane,
lebo nie je daná z lásky.
Dalo by ju mame.
Mame, ktorá už nie je s ním
a ono má pocit samoty,
aj keď každý vraví, kto, kde a s kým,
ono má pocit prázdnoty.
Nemôže byť sebou samým,
a preto vznikajú trampoty.
Nik nevie, či je na vine mama,
ale vie, že to nezvládla sama,
tak, ako to nezvláda veľa ľudí,
tak, ako to na svete chodí.
Nespravodlivo,
k ľuďom, ktorí si to nezaslúžia.
Kruto,
k deťom, ktoré život iba skúša.
Dokáže nás presvedčiť len plač detí?
Dokáže to len strach zo smrti?
Dokážeme si to uvedomiť sami?
Vieme, alebo žijeme iba snami?
Kým sa to všetko nestane nám,
potom zistíme, ako sa druhý cítil sám.

Ivana Semančíková

Boj

Teplý vánok fúka
Nie je to pretvárka
Nádej a dobro ťa hladí
So zlom si poradí

A čo ty?
Sebec odporný?
Okolo teba vidím hroty.
Ktorým si tak podobný.

Svet nie je ja
Svet sme my
Pomáhame si obaja
Sme predsa ľuďmi

Zdvihnem ruky
V znamení červenej stužky
Zdvihneš ruky,
Pre druhých máš stužky.

Petra Stolaríková

Premena

Len zavrieť oči
a v tichu ťa nájsť,
pohltiť zmysly
a zatieniť tvár.

Nechat' rozplynúť nádej
a utopiť strach,
viest' sa len krokmi
neznámych v temnotách.

Len zahaliť snehom
tlkot našich rán,
osudu uniknúť
a viesť svoj život sám.

Smrti sa vysmiať
a vrahom facku dať,
viest' sa tichom vášne
a roztopiť bolesť v nás.

Marieta Mikulcová

Láska

Uznávam hodnoty človeka,
no doba ma často domotá.
Viera, nádej, láska
je často len každodenná maska

U mnohých ľudí ju prerazí
moc a sila peňazí.
Tá ovláda ich činy
a černí dušu nimi.

No potom stretnem človeka,
nie často, stačí len raz do roka.
Ten je prostý a nenápadný
no jeho život nie je márný.

Jeho činy, konanie
vôňou neba zavanie.
Zohreje smutnú dušičku
a zažne iskru maličkú.

Z iskry sa plameň rozhorí
a človek je plný dôvery.
Viery, nádeje a lásky
a hľadá odpoveď na otázky.

Láska je mojou hodnotou,
tá čo nespútava do okov,
lež umožňuje let
a dáva poznať svet.

Je to láska mamina,
čo chráni malé miminá,
je to láska otcova,
čo hoc veľká som, bráni ma.

Je to aj láska k človeku,
chlapcovi zo susedného bloku,
ktorého stretnem snáď,
veď nechcem sama stáť.

No nad tým väčšia láska,
tým zodpovedá sa otázka.
To božia láska ma chráni
silnejšie než ruka mamy

Jana Nemčeková

Najväčšia hodnota môjho života

Láska... Aký by bol svet bez lásky?
Mať tvár bez jedinej vrásky.
Nevedieť, že človek má aj city
a ten, ktorého ľúbia si ty.

Láska... Ja nechcem mať život bez teba.
Chcem mať srdce práve tam, kde treba.
Ponorit' sa do zamatovej dúhy
a žiť, dokiaľ človek nebude tuhý.

Láska... Cítiť prázdnotu?
Teba nemať, to je odsúdenie na samotu!
Samotu, ktorá tlčie a ničí,
tá, ktorá je nemá a pritom kričí.

Láska... Ty si pre mňa stvorená.
Ty si môjho vnútra ozvena.
Echo, ktoré sa neriadi časom,
odraz riadený len svojím hlasom.

Láska... Si krása storočí.
Ten, kto ťa nemal, žil život bez očí.
Si mojím oknom do celého sveta,
mojou vstupenkou do žiariaceho neba.

Adriána Jacková

Vážim si Ťa!

Skladám týchto pár slov,

pár nedokončených viet...

Prečo žijem?

Zaslúžim si byť na tomto svete?

Odpoveď mi dávaš TY,

vd'aka TEBE tu som.

Všetky slzy, ktoré sa kotúľali po mojom nafúknutom líčku

si mi utrela TY.

Studené obklady, ktoré mi spolu s horúčkou odháňali všetky zlé príšery z mojich nočných mor

si mi kládla na rozpálené čelo TY.

Odreté kolená,

všetky modriny,

boľavé zlomeniny – TY si mi ich vyliečila.

Pre to všetko si Ťa, mami, vážim!

Stanislava Vassová

A čo ja...

Najväčšia hodnota môjho života?

To predsa nie je žiadna novota!

Musíme si vybrať jedno iba?

Ľudia to nerobte, to je chyba.

Že je zdravie na prvom mieste?

No keď ste zdravý, pýtate sa: „Priatelia, kde ste?“

Láska, tá je prvoradá?

Peter vraví: „To je blbosť! To je zrada!“

Bez priateľov sa však žiť nedá.

Moji priatelia – to je moja trieda.

Pomôžem vždy, keď viem,

lebo viem – taktiež pomoc dostanem.

Nevravím, že ostatok je nepodstatný,

No bez priateľov je svet chladný.

Môžete mať lásku, šťastie,

No bez zdravia a priateľov iba smútok rastie.

Chorý človek sníva každý deň

o tom, že raz bude zdravý len.

Moji priatelia – to je moja opora,

v dobrom aj v zlom psychická podpora.

Choroby sa s nimi ľahšie zvládajú,

lebo smiech a láska ich prekonávajú.

Peter Čuchran

Najväčšia hodnota môjho života

Mám rád každý pekný deň,
vždy keď sa mi plní sen,
keď v noci mesiac svieti,
keď vonku hviezda letí.

Rodinu milujem ako sa len dá,
s kamošmi sa zas všetko ľahké zdá.
No najväčšia hodnota môjho života,
je moja milá a jej добрota.

Nie je snáď anjel, čo z neba spadol?
Túto otázku som si častokrát kládol.
Milujem ju ako len viem,
bez nej už viac žiť nebudem.

Ako riadky bez písmen,
ako zatajený sen,
ako slnko bez Teba,
cítim sa ja bez Teba.

Je také krásne ľúbiť Teba,
s Tebou som našiel samého seba.
Ty si môj dôvod, prečo chcem žiť,
keď nemám Teba, tak nemám nič.

Martin Nezval

Najväčšia hodnota môjho života

Stretol som Ťa na koncerte,
bolo to hneď stopercentné.
Že chcem Tvoju ruku v mojej mať,
bozkami ju zohrievať.

Moje oči hľadajú skrz Tvoju tvár,
nikomu Ťa nepredám.
Aj keď je von škaredo,
je mi s Tebou veselo.

Čo sa má stať, nech sa stane,
no ja Ťa raniť, nemám v pláne.
Lúče slnka nás preberú,
v ťažkých chvíľach ohrejú.

Každý deň mi dávaš kyslík,
no ja na Teba stále myslím.
Moje oči hľadajú skrz Tvoju tvár,
nikomu Ťa nepredám.

Majo Nitranský

Najväčšia hodnota môjho života

Naj hodnota môjho života je láska,
všade jej je veľa až vo švíkoch praská.
Láska je ale sviňa, keď ju potrebuješ nie ju tu,
a keď ju zas máš rýchlo stratíš ju.

Ďalšou hodnotou môjho života je rodina,
keď ju nemáš žiješ ako spodina,
alebo ani nie ako spodina, ale proste
ako človek, ktorý nevie kam obrátiť sa.

Sú rodiny zlé, kde sa človek vrátiť nechce,
ale aj dobré odkiaľ sa ti odísť nechce.

Adam Slodičák

Najväčšia hodnota môjho života.

Boh je pre mňa jediný.

On je pre mňa Pán.
Na nič iné nemyslím,
keď žijem, keď dýcham.

Keď kráčam prázdnu ulicou,
On kráča vždy so mnou.
Hoc príde i nečakaný dážď,
On skryje ma pod svoj ochranný plášť.

Keď padám v hriechu
a už ďalej nevládzem
On podá mi vždy ruku,
nenechá ma padnúť až na zem.

Hoc smútok ma trápi
a slzy kotúľajú sa mi z tváre,
On je vždy prvý,
čo zoberie ma do svojej dlane.

On utrie mi slzy.
On pohladí mi tvár.
Hneď zmizne z môjho srdca
smútok a žiaľ.

V šťastí i v smútku
v každej chvíli života
cítim nesmiernu lásku,
lásku od Boha.

I keď láskou srdce naplnené mám,
a radosť v rodine prežívam,
vtedy Bohu ďakujem,
že mamu, otca i sestru mám.

Nikola Lehocká

Slnko – dážď?
Ráno – prší.
Duša mi prší tiež.

V obrovských kvapkách slz nevidím svetlo.
V srdci mám obrovskú dieru.
Čomu a komu dôverovať?
Čistotu hľadám v oblakoch.
Zaspím...
Je znovu ráno.
Svieti slnko, ale moja duša plače.
V slzách topím tiene omylov.
Prečo mi tak veľmi ublížil?
V spleti križovatiek som si zvolila cestu.
Svoju cestu... S ním.
Bola som ochotná znášať všetky nebezpečenstvá,
Lebo na konci som videla – jeho.
Milovala som ho. Nepočúvala som varovania.
Neuvedomovala som si ich.
Bol moje všetko. Žila som spoločne s ním v jednej koži.
On bol ten slnečný lúč, čo svietil iba pre mňa.
Ale slnko zakrývajú oblaky. Z oblakov prší.
Prišla búrka. Mrak sa zrazil s mrakom.
Blesky!!!
Blesky lásky? Dôvera mi zmenila život.
Jeden okamih...
Osudný okamih. Neexistujú slová, aby som opísala svoju bolesť.
Najsilnejší a najhorší blesk zasiahol moje srdce.
Krváca...
Prečo?! Prečo?! Kvôli láske...
Verila som mu.
NAIVNÁ? ... Nie.
Čo ďalej? Je večer.
Nikde nič nepočuť. Všade je ticho...
Tma.
A zajtra bude slnko možno svietiť, ale už pre iných.
Len hodiny odbíjajú moje posledné minúty.
Noc...
A je zase ráno. Neprší.
Len vysoký kríž týči sa vo svetle nebies.
Nekonečné svetlo...
Lebo už žiadne svetlo nádeje neexistuje.
Zhaslo..
A to kvôli jednej nainfikovanej injekcii, ktorá vzala život – jemu,
mne...
A môže hocikomu...

Katarína Poliaková

Život ...

Život si zobral, ticho len ostalo,
třpnu mu pery, oči mu zavrelo.
Choroba sa brodí do každej bunky,
v živote jeho nastala noc,
nič už ho nezachráni, žiadna moc.

Život mal rád, to každý vedel,
život si cenil no ešte nevedel ...
Všetko sa končí, všetko je preč,
chlapec je slabý, vie že je terč.

Vezme si mladého, staršieho či drobného,
na svete zostalo iba meno známeho.
Známy je stratený, všetci sú omámení,
no aj tak už nik nezachráni tých, ktorí sú v tieni.

Smútok ma zahalí, ten pocit je strašný,
ľudia sú nakazení, no inak vzácní.
Tá hnusná choroba všade sa dostane,
chlapec už umiera, ďalší je na rade.

Lenka Bielková

Anjelská láska!

Jedného dňa sa zaľúbila do chlapca chorého,
tak veľmi ho milovala, že ho nenechala samého.

Splynuli ich dve telá a aj ona ochorela.
Ich láska bola taká skvelá, že ich čas sa blíži nevedela.

On aj ona umierajú, no napriek tomu s chorobou boj zvädzajú.
Ich plamene zhasnú v jednu chvíľu jasnú.

Keď už to nezvládajú, do neba im anjeli bránu otvárajú.
Vtedy sa príbeh skončil, keď mladý pár do neba vkročil.

Stalo sa to všetko dnes, keď zabilo ich A.I.D.S.

Jana Bartová

Lepší svet

Pozriem sa do dlaní.

Čo vidím?

Zbierku prianí, želaní,
ktoré si už nesplním.

Prečo musím ... práve ja?!

Je to osud?

Musíme odísť obaja,

Odísť na večný sen.

Koho vina je to?

Vinil som teba.

No, teraz je jedno, kto je ...

Pôjdeme do neba.

Šťastie, že len spolu sme

a zmierení sme s tým.

No pred trestom neujde,

kto zabije s vedomím.

Keď človek človekom je,

takú zlú vec nevykoná.

No ak ostrím meča zabije,

nech len tíško skoná.

Preto prosím z hĺbky duše,

Uzdravte svet, urobte ho lepším.

Láska vletí ako šíp z kuše

do ľudských srdc a obetí.

Tak urobte svet lepším

pre nás všetkých.

Urobte svet krajším pre tých ďalších.

Marcel Karvay

K mojim večným krásam.

Láska je slovo,
ktorému som dala meno.

Láska je práve teraz,

tak nezatváraj svoje srdce!

Láska, sama v smútku.

Je čistá a nevinná.

Je mojou múzou krásy

a inšpiráciou do života.

Je ako jediná hviezda,

ktorá žiari jasnejšie ako slnko,

ktoré mi žiari šťastím do nového dňa.

Je to jediné čo je dokonalé.

Ty si mi všetkým, láska,
čo moja duša mohla chcieť.

Zelený ostrov v mori, láska,

studňa čo utíši smäd.

V snoch o tebe a priamo uprostred

raja sa blaženosťou chviť.

Predstaviť si ťa pre mňa znamená

nájsť krásny ostrov na mori plnom

hrôz a hrmenia, no tvoja sila ho na oázu premieňa.

Deň po dni v tranze plynie a v mojich

nočných snoch tvoj pôvab zas žiari pri mne,

pri láske večných prameňoch.

Láska, večerné menuet to na hrade pri mori,

Drahokam ešte jasnejší ako mesiac.

Suché lístie sa mi hromadí pod nohami

a vietor začal nariekať.

Miznem, som stratená bez svojej lásky,

som zaplavená jej neutíchajúcimi brehmi

kde sa topí aj jej tieň hviezd.

Najvznešenejší výtvor Bohov,

plný ohňa a vášne, aké kúzlo si na mňa uvrhla?

Dotkni sa ma, je to také jednoduché,

len ma neopušť a nenechaj ma samú s mojou

spomienkou na teba.

....zamilovala som sa do nej a moje srdce sa chveje hlbokou poéziou...

Zuzana Hódošiová

Tichý plač

Príbeh smrti sa skončil,

V bolestiach si odišiel na druhý svet

keď v nemocnici krutý osud dokričal.

Chceš zomrieť
a hanbiš sa na mňa pozrieť.
Tvrdiš, že ma miluješ,
tak prečo našu lásku ignoruješ?

Čím ďalej, tým viac si bol neverný,
tak sa do nášho vzťahu vkradol pojem HIV pozitívny.

Hovoriš, že to ľutuješ,
potom tichý plač počuješ.

Plače malé stvorenie,
ktoré čaká na narodenie.

Obetoval si nášho syna,
mysliac si, že ti patrí iná.
Tá žena bola nakazená
a ty si si myslel, že je iná.

Neviem, či ti odpustím,
v nemocničnej posteli zomieraš,
hoci stále pri tebe stojím,
ale ty už ma nespoznávaš.

V bolestiach odchádzaš na druhý svet
a možno zazrieš ten lepší svet,
v ktorom sú ľudia zodpovední
a navždy nesmrteľní.

V bolestiach sa modlíš k svojmu Bohu,
aby ťa oslobodil od hriechu,
aby si mohol prisadnúť k Jeho stolu.

V bolestiach sa modlíš k svojmu Bohu,
aby ťa prijal pod svoju ochranu,
ale bojíš sa Jeho rozsudku.

Najväčšia hodnota môjho života

Čo je pre mladého človeka dnes hodnotné?

a uvidel si ten lepší svet,
kde ľudia sú si navzájom verní
a neexistuje pojem HIV pozitívni.

Slzy roním nad tvojím už pokojným telom,
ktoré zahalené je ťažkým potom.

Slza kvapká do potoka,
prichádza nová potopa.
Kde má Noe svoju archu?
Ľudia robia len hanbu.

Príde deň, keď nás tu nebude
a deti naše napnú svoje hrude,
veď za hriechy naše pykať musia,
potom upadnúť do zabudnutia.

Je to osud ďalšieho pokolenia?

Snáď naši anjeli,
vyvedú nás z čiernej diery
a svitne nový deň,
v ktorom zomrie tieň.

Viera naša sa upevní,
svetlo v duši nás zachráni.

Simona Lampertová

To čo čítam v novinách?; Je to normálne?
Ľudia sa klamú a kradnú si peniaze,
zdravie je pre mnohých už dávno zbytočné.

Peniaze sú mocné a tak to asi ostane,
záleží na veciach, ktoré sú finančne hodnotné.
Všade na svete to funguje veľmi podobne,
pozrime sa na tú tému trochu podrobne.

Ničomu nikomu to dneska nevadí,
padajú zábrany, padajú hodnoty.
Ľudia si nevážia to čo si vážili,
a dávno zabudli na to čo zažili.

Všetci ste zrazu veľkí materialisti,
napapajte sa mi pekne do sýtosti.
Ostávajú z vás len bezduché bytosti,
toto je zrejme dnešný pocit radosti.

Priateľstvo, zdravie, láska, rodina:
To nie je pre vás žiadna hodnota?
Úroveň života je potom mizerná,
dovolím si súdiť vás ako porota.

Mladí ľudia sú dnes úplne iní,
mali by si uvedomiť svoje chyby.
Nech je náš život hodnotne žitý,
nech dožijeme bez pocitu viny.

Naučme sa vnímať tie správne hodnoty,
a svet potom bude plný lásky a dobroty.

Simona Fodorová

Stratený rytier

Keď budík zazvoní
a oči otvorím,
vraciam sa v spomienkach
do času detských dní.

Spomínam na pocit hrejivý,
keď sme s kamarátmi na poliach šantili.
Náhle však boje na jeseň nastali,
keď ozrutné draky na súboj nás zvali.

A my s'á rytieri
v jagavej zbroji,
meče sme tasili
v urputnom boji.

Oni sa rozdelia,
útočia každý sám,
a my jak družina
čelíme spolu ranám.

Padne drak prvý,
padne aj druhý,
tretí už odlieta,
vidí prehru v boji.

A my sme víťazi
no aj poratení,
bo jeden z rytierov
padol v zúrivom boji.

Padol iba jeden,
no akoby všetci,
keď odíde priateľ
zostane prázdno v srdci.

Spomienka sa vytráca
a pomaly vstávam.
Náš rytier stratený
prekvapil ma z rána.

Moje srdce zranené radosťou až spieva,
že sa vrátil domov a to práve včera.
Nepremôže nás ver už obluda žiadna
niet väčšej radosti, než nájsť kamaráta.

Je nám zle z tejto doby,
nikto nevidí deti chudoby.

Lenka Fornerová

Každý sa ženie len za peniazmi
a krajiny sú zaplavené chorobami.
Sedíme sami doma, v práci alebo v škole,
nevidíme, ako milión ľudí baží po vode.
Kráčame ulicami bez vnímania okolia,
preto necítíme, ako ich rany veľmi bolia.
Jedna vec je mať všetko na dosah ruky,
druhá je, keď človek podstupuje muky,
aby dával svojim deťom to najlepšie,
aby boli na svete šťastnejšie.
Lenže dieťa nemôže byť šťastné, keď nemá mamu.
Dieťa nemôže byť úprimné, keď mu všetci klamú.
Dieťa sa nevie tešiť z hračky, ktorú len tak dostane,
lebo nie je daná z lásky, radšej by ju dal mame.
Mame, ktorá už nie je s ním a ono má pocit samoty.
Hoci medzi ľuďmi, predsa je uväznené v okovách prázdnoty.
Nik nevie, či je na vine mama,
ale vie, že to nezvládla sama.
Tak to nezvláda veľa ľudí,
tak to už na svete chodí.
Nespravodlivo
k ľuďom, ktorí si to nezaslúžia.
Kruto
k deťom, ktoré život iba skúša.
Dokáže nás presvedčiť len plač detí?
Dokáže to len strach zo smrti?
Dokážeme si to uvedomiť sami?
Vieme alebo žijeme iba snami?
Keď sa to stane raz nám,
potom zistíme, ako sa druhý cítil sám.

Najväčšia hodnota ľudského života

Tibor Páczner

Vždy, keď sa pozriem večer na hviezdičky ,
spomeniem si na zomrelé africké detičky.
Na detičky, ktoré hrozne smutný a ťažký život mali,
ktoré pre AIDS zomierali.
S touto ťažkou, smrteľnou chorobou dlho bojovali,
až kým im telička nezlyhali.
Do vojny s AIDS so sekundy na sekundu nastúpili,
pretože sa z ničoho nič náhodne nakazili
Smrť si ich zo dňa na deň vzala,
táto choroba ich veľmi vyčerpala.
Tieto detičky boli také krásne a nevinné,
za nič nemohli a predsa boli nakazené.
Srdce mi pri pohľade na hviezdičky bolestne krváca,
v Afrike sa zmysel života pre ľudí a detičky stráca.
Prečo tam taký smutný život majú?
Prečo tam tak skoro detičky zomierajú?
My máme všetko čo oni nie,
sme ako dravé zvery beznádeje.
Nevieme si vážiť to čo máme,
stále sa sťažujeme a Boha preklíname.
Zamyslíme sa raz nad sebou,
začnime už konečne robiť niečo so sebou.
Veď v porovnaní s nimi je náš život krásny,
aj napriek tomu, že máme všetko nie je pre nás vzácny.
Svoj život si vôbec nevážime,
stále po niečom novom, vzrušujúcom a zakázanom túžime.
Pre zábavu drogy, alkohol, neviazaný sex skúšame
a s ľuďmi sa len zahrávame.
Pre lepší svet nič nerobíme,
chorobami ľudstva ako je AIDS sa vôbec nezaobráame.
Život a svet si sami špiníme,
sme strašne sebeckí a na iných nemyslíme.

Do svedomia si preto hned' vstúpime,
a život si konečne zachránime.
S naším zdravím nehazardujme,
tým čo to potrebujú pomáhajme.
Ja mám všetko čo k životu potrebujem,
aj keď veľakrát sa sťažujem.
Neskúšam nič nové a život svoj si ochraňujem,
o život v pokoji bez chorôb mám záujem.
Mojou najväčšou hodnotou života je život sám,
pretože ten od rodičov a od Boha z lásky mám.
Život ten mi dali z veľkej lásky,
aj napriek tomu, že im zo mňa pribúdajú vrásky.
Svoj život si preto veľmi cením,
chráni ť sa ho preto pred zlom ľudstva snažím.
Hoci je to v tejto hnusnej dobe ťažké,
snažím sa žiť v pokoji a láske.
Veď nie každý také šťastie má,
že v čistom a krásnom príbytku býva.
Veď nie každý také šťastie má,
detičky v Afrike také šťastie nemajú,
Svoj život a domov si nevyberajú.
Nikde tam bezpečie nemajú,
pred smrteľnými chorobami sa nikde neschovávajú.
Keby som si mohla aspoň jedno želanie priať,
želala by som si svet bez AIDS mať.
Veď tie krásne detičky si nezaslúžia tak trpieť.
Zastavme prosím čas, aby už ani jedno dieťaťko
nemuselo umrieť.

Evka Madleňáková

HIV

Imunitny systém oslabený,
HIV som nakazený.
Som nakazený týmto vírusom,
prestávam byť človekom.
Veľké bolesti ma čakajú,
mladí ľudia si to neuvedomujú.
Prenosom sú aj spermie,
krv a spoločne injekcie.
Striedanie partnerov a bez ochrany,
a ďalší človek môže byť nakazený.
Chraňte sa pred zlým vírusom,
buďte verní partnerom,
verím, že ste tí šťastní,
žiadnym virusom nakazení.
Ja som také šťastie nemal,
závislým som sa stal.
Drogy som si do žily pichal,
špinavé ihly som používal.
Teraz si uvedomujem koho strácam,
rodinu a skutočných priateľov nachádzam.
Chladné slzy po ich lícach stekajú,
a moje dni odlúčenia sa približujú.
Pomaly sa s vami rozlučujem,
a svoju cestu životom ukončujem.
Váž si, čo v živote môžeš mať,
rodinu, priateľov verne milovať.

Patrícia Juritková

Láska je nadovšetko.....

Kdesi v diali, kde slnko žiari,
žije láska nadovšetko.
Veď to je krásne, keď sme v raji,
ale škoda, že len nakrátko.

Práve v tých bolestných chvíľach
by človek potreboval lásku, ktorá zohreje.
Krv stuhnutá prúdi v žilách,
ale už je neskoro, keď už nič nie je.

Život je božský, anjelský,
od nášho Boha daný.
Tak netreba byť v ňom hneď rezký,
ale treba byť aj milovaný.

Veď nie každý je dokonalý,
každý má v sebe aspoň jedinú malú chybičku.
Ale snažme sa byť odolní,
kráčať hlavou vpred a lásku brať ako lietajúcu rybičku.

Láska behá po celom svete,
tak snažme sa ju aspoň raz zachytiť.
LÁSKA je milovať ak neviete,
a ľúbiť? – To si treba aj zaslúžiť.

Soňa Machajdová

Skutočné hodnoty

Červenou stužkou zviazaný strach, smútok a beznádej
s otázkou na perách. Prečo práve ja? A prečo vôbec niekto?

Všetko sa začalo tak nevinne z lásky či bezhlavého
poblúznenia ved' čo sa môže stať?

A zrazu do života vpadol Ti ten samozvaný hosť
čo zabíja a ničí všetko krásne. Berie si životy
a nepýta sa, či smie vstúpiť a okradnúť nás o sny.

Vtedy človek zrazu myslí na skutočné hodnoty,
keď ho o ne pripraví niečo také zlé ako vírus
HIV.

Michala Slivová

Chcem počuť hluk, buchot, krik!
Chcem počuť smiech a ľudský vzlyk.
Chcem počuť aj to, čo ty nepočuješ.
Chcem počuť tvoj obraz, keď domaľuješ.

Keď v noci zaspávam počúvam ticho.
Zlá chvíľa prejde, zaspím rýchlo.
Oči tvoje radi by sa smiali.
Možno ... keby moje počúvali.

Snažím sa počúvať všetko, čo zvuk nevylúdi.
Melancholická pieseň tvojej duše ma zo sna budí.
A ja vstávam, kráčam, hľadám, blúdím,
dýcham, myslím, žijem ...
Počúvam.

Počúvam lásku vzdychať hlasno,
zúfalú vieru rozdávať sa lacno,
pýcha, závisť a klamstvo si otvorili supermarket.
Každý si k nim teraz chodí uhasiť smäd.

Tak čo z toho mám, že počujem hlasy.
Keď neviem ako vyťažiť z toho daru klasy.
Daj mi prosím silu týmto zmeniť ľudstvo.
A splniť si na zemi posolstvo ...

Martin Lukačín

Stále hľadám čo je šťastie a pritom na mňa pozerá,

hľadím naň a neviem o tom a ono sa mi posmieva.

Mám ho stále no napriek tomu netuším, že aj tak to viem,
že žijem s ním a ono so mnou, že mám to čo vlastne chcem.

A ani ma nevníma, len čaká či raz prídem na to,
čo v živote je vzácnejšie než poklad, šperky, všetko zlato.

Kde sa skrývaš, šťastie sveta, na akých si dráhach, cestách?
Keď hľadala som asi všade vo všetkých veciach, na všetkých miestach.

Plačem, vravím šťastiu sklamaná: „Už hľadám ťa vieš?“
No v tom zbadám, že tých čo ľúbim plačú so mnou smutný tiež.

Tak pýtam sa ich prečo plačú, čo im v šťastí stojí?
Vraj to, že plačem, že ma ľúbia a to ich veľmi bolí.

Mám ťa šťastie, už ťa vidím tak predsa ťa mám už viem,
Už viem čo je ten poklad vzácný, šťastie, ktoré tak nájsť chcem.

Keď plačeš tak som smutná s tebou, keď smeješ sa tak ja tiež
v tom je šťastie, keď ťa ľúbia a niekoho tiež ľúbiť vieš.

Láska je ten poklad vzácný, čo život stále dáva nám,
len s ňou sa môžeš cítiť šťastne a vedieť, že tu nie si sám.

Lebo lásku neukradnem, nekúpim a nepredám,
vďaka šťastie, tak predsa si tu, keď lásku prijímam a keď ju dám.

Tak viem, že láska to je šťastie a šťastie láska je,
tá hodnota, ten poklad, šťastie čo nikdy nesklame.

Simona Cichá

Miesto pre trápenie

Bielenie
príliš
čiernych
myšlienok
je stále
veľmi
nákladné

Ibaže celý svet
nemocničnej izby
je strašne sterilný
že nemá na výber

Ved' vymýšľanie
vlastného sveta
nie je na škodu
keď ten ozajstný
nestojí za nič.

Sára Youssefová

Moja posila

Drží nás
ako korene v zemi
narýchlo rozfúkava hmlu
do ďalekých kútov.

Žije v nás
okupuje každý kúsok
mysle aj tela
šíri sa bez zábran.

Hrá najkrajšie tóny
prikrýva samotu
a my necítíme chlad
v jej kráľovstve.

Veríme s ňou
že sa veriť dá
a ona ponúka
večnú radosť.

Si zmyslom života
prvá a posledná
na tomto svete
jediná istota.

Chrániš nás
pred búrkami vnútra
si liečivý balzam
na všetky rany.

Najväčší zázrak
náš každodenný...
Zvieram ťa v dlani
a po kúskoch rozdávam.

Vladimír Belička

Najväčšia hodnota môjho života

Najväčšia hodnota môjho života
Je pre mňa moja najvzácnejšia rodina
Oni sú moja najväčšia opora
Oni sú tí čo ma vo všetkom podporia

Pomáhajú vo všetkom v čom môžu
Stačí povedať a hneď mi pomôžu
Láskou ma obklopujú každý deň
Pre nich chcem žiť teraz len.

Po rodine nasledujú hneď priatelia
Oni mňa neraz dobre naladia
Ozajstní priatelia poradia ak sa dá
Bez nich sa život žiť nedá.

ich pohľad, úsmev môžeš mať
a pritom ta nič nestoja
Oni pri vás v každej chvíli postoja
Aj ja im môžem toto všetko tiež dať.

Keď ďalej neviem ako žiť
Pre nich mi znova začína srdce biť
Nielen pre priateľov ale aj rodinu
Oni tu pre mňa budú aj v poslednú hodinu.

Veronika Tomová

Anjeli

Malý anjel v okne stál,
smutne na svet pozeral.

Košielku má bielučkú
A na nej červenú stužku.

Je to malé chlapčiatko,
drobný hnedý černoško.

Čo sa v jeho vnútri skrýva?
Ono zákernú chorobu ukrýva.

Tá choroba sa AIDS nazýva,
už mu iba tá nádej ostáva.

Veronika Kohutiarová

Čo je hodnota života?

Život plný radostí,
bez stresu a starostí.

Hodiť všetko za hlavu,
užívať si zábavu.

S priateľom a kamarátmi
navštevovať podniky.
Nové šaty, drahé autá,
dobré víno, super chata.

Za čo to však všetko stojí?

Zastav sa o otvor očí!

Snáď ti pravda do nich skočí,

že život sa o inom točí!

Život má vtedy hodnotu,

keď máš šťastie kopu.

Keď máš svoju lásku komu dať,

keď sa máš s kým smiať.

Keď zdravie drží ťa na nohách,
a ty nemusíš zo života mať strach.

Marcela Blaženňáková

AIDS

Choroba to ničivá je,
nikto ju nemiluje.
Každý sa len čuduje,
ako to všetko možné je.

Každý kto ju dostane,
stále sa len sputuje.
Prečo ja a nie on,
navždy končím s úsmevom.

Život sa naopak obráti,
začnú trápenia a starosti.
Skončia sa dni radosti,
nastanú dni veľkej starostlivosti.

Človek s ňou začne bojovať,
dni, týždne či mesiace počítat'.
Nebaví ho ďalej žiť,
no musí sa s tým všetkých zmieriť.

Zomierajú už aj deti,
ktoré len začali svoj život nedávno žiť.
Musia sa rozlúčiť,
a trpieť za iných kvôli ich hlúposti.

Všetko má svoj čas,
a tak aj život týchto ľudí,
sa časom pomaly končí,
a nastáva smútok a plač.

Janka Kompanová

Najväčšia hodnota ľudského života !

Kráčal cestou životom,
bol krásny, šťastných pocitov .
Mal rodinu, priateľov chuť žiť,
nestačilo mu toto šťastie,
chcel sa do nich vžiť.
Dal sa na plnšiu cestu života,
začal pomáhať, lepšie cítil sa.
Doplatil na svoju dobrotu,
stratil priateľov, rodinu, robotu.
Teraz zistil, že život nie je taký ľahký,
že nemôže existovať bez lásky.
Každý deň daroval lásky dosť,
a každému pre radosť.
Jeho život ukončila choroba,
to bol preňho šťastný prechod do neba.

Beáta Kuráňová

Vírus, ktorý zabíja...

Jedna veľká choroba,
po svete nám chodila.
Nakazila ľudí veľa,
aj keď niektorých nechcela.

Na Slovensku veľa takých je
a ešte v zahraničí tisícky nakazených je.
Prenáša sa krvou, stykom pohlavným
ani neviete ako a kde s kým.

Možno doktor povie raz, že vírus HIV máš.
Tak si dávaj veľký pozor,
lebo veľa ľudí takto trpí
a nielen dospelý, ale aj deti.

Keď budeš mať večer čas,
tak sa pozri na hviezdy a nie raz.
Uvidíš tam veľa hviezd,
to sú deti čo zomreli na AIDS.

Katarína Budzelová

Láska

Hm, rozmýšľam,
cítim lásku, viem.
Ja bez nej neodídem,
bez lásky nezomriem.
Počuješ to? Srdce zvoní,
v duši páli žiaľ...
Tak mi zlato, miláčik môj,
svoju lásku požičaj.
Hm, nadýchni sa,
rozcíť vôňu. Cítiš lásky žiaľ?
To, čo ti život daroval,
osud bezcitne vzal.
Neboj sa, nezúfaj,
že prepadol ťa žiaľ i bôľ,
raz ju nájdeš, zalúbiš sa.
Láska - to je osud tvoj.

Snár

Cítiš ten tmavý dotyk chladného večera
a tvoje sny sa vlievajú do jedného koryta.
Potápaš sa do paplóna a tíško kričíš únavou.
Nevnímaš čas, nevnímaš slová.
Si len jeden z mnohých tých istých,
ďalší zo stáda neistých.
Koniec snov sa začína tam,
kde sa končí nekonečno tvojej mysle...
Otváraš oči do rána, prebúdzaš sa do reality.
Končí sa ďalšia noc: vždy prvá
a zároveň milióna v poradí tvojho bytia.
...si obyčajný blázon,
čo hľadá sen, lásku a cnosť...

Róbert Illeš

Smrť a nevinnosť

Žijem v srdci Afriky,
s vrodeným vírusom HIV
kde sú matkine jemné dotyky,
dúfam v ne len naivne.

Mám len dva, tri roky,
o smrti ešte neviem
zatiaľ kráčam prvé kroky,
životom sa deriem.

Je nás tu takých viac,
dúfajúc že pomoc príde
a v hlávkach si mysliať,
že zo zlého dobré vzíde.

Pýtam sa sám seba,
azda nám je beda,
keď pomoc nám tu treba,
nevieme čo robiť teda.

Či prežijem otázne je,
každý deň však stojí za to,
a preto nech každý zvie,
že tu pomoc je nad zlato.

Odhadujú desať rokov,
zúri tu však hlad a smäd,
za pomoci týchto sokov
vädnem tu, ja, púštny kvet.

AIDS mi ničí život,
choroba ma každá skolí,
nenájde sa žiadny pilot,
čo odvedie ma z rodných rolí.

UNICEF vraj pomáha mi,
pomoc má byť na ceste,
zatiaľ sme však na to sami,
komu môžete, povedzte.

Všade vôkol seba,
vidím veci,
čo aj iným vidieť treba,
kiež by to tak brali všetci.

Ako som sa previnil,
prečo mám ja tento údel,

slzu by som vyronil,
z oka však stúpa mi len pary kúdel'.

Vidím svet jeho očami,
očami dieťaťa chorého,
dieťaťa s nočnými morami,
nezaslúžilo si konca skorého.

Smrť a nevinnosť,
kto to vôbec dopustil,
syndrómu AIDS má každý dosť,
len do smrti vyústil.

Karol Pauchly:

Najväčšia hodnota môjho života

Tento príbeh píše sám život,
skončí tak rýchlo ako horiaci knôt,
neviem ako vlastne začať mám,
svoju dušu asi diablovej predávam.

Každý deň si dávam cukrík červený,
a fajčím papierik mierne zelený,
injekčnú striekačku mi „kamoš“ podáva,
tiché a boľavé vzlyky pri tom vydáva.

O chvíľu smeje sa, plače a raduje,
neskôr aj nevinného človeka zabije,
sama s tým prestať nemôžem,
radšej ešte cukrík olížem.

Po mesiaci praktík rovnakých,
sa pozerám na pár tých,
ktorí svoj život skončili,
a pomoc druhých odmietli.

Nevzdám sa predsa svojho života,
nebude ma odcudzovať žiadna porota,
nikto sa na moju minulosť nepozrie,
len kvapku krvi mi doktor odoberie.

Na odvykačke si pár dní poležím,
a hodnotu svojho života pochopím,
že niekto tam vonku na mňa stále myslí,
a potrebuje ma, ako rastlina kyslík.

Mama, otec, priatelia,
tí všetci ma ihneď podporia,
oni sú to, čo jediné mám,
oni sú to, prečo ešte stále dýcham.

Hneď ako sa z tohto sna zobudím,
prvé na čo ihneď pomyslím,
kde je moja krásna rodina,
a či je toto naša dedina?

Môj život nie je dokonalý,
mnohí priatelia ma oklamali,
no môjho života podstata,
je zdravie, rodina i robota.

Keď vidím chorých, nevinných ľudí,

d'akujem Bohu, že my sme zdraví,
že my sa netrápime ťažkosťami,
ale drobnými ľudskými hlúposťami.

Ďakujem za všetko, čo som zatiaľ prežila,
že pri mne vždy stála moja rodina,
pretože to je najväčšia hodnota,
a zároveň moja jediná porota.

Evelyn Kéryová

OSUD?

DOTERAZ IŠLO VŠETKO AKO MALO
ÍŠŤ,
CUDZIE NEŠŤASTIE SOM NEVEDEL
POCHOPIŤ,
OSUD MI PREDČASNE VIANOCE
NADELIL,
AKO VŠETKO JE
SOM KONEČNE POUCHOPIĽ,
OTÁZKA PREČO - ODPOVEDE
NEPOZNÁM,
PÝTAM SA PREČO SOM NA VŠETKO
SÁM,
ROZKVITNUTÁ LÚKA VO MNE VRELA,
ONA MI TO SVOJE SRDCE ZAVRELA,
STÁLE SOM DO NEJ NÁDEJ DÁVAL,
PRIŠLO ZATMENIE JA SOM SA
SKLAMAL,
VIERU V ŠŤASTIE SOM POSTUPNE
STRÁCAL,
ÚZKYM CHODNÍČKOM POMALY
KRÁČAL,
STRÁCAM VIERU AJ V SAMÉHO SEBA,
RANA OSUDU MI PROSTE POKOJ
NEDÁ,
SKLAMANÝ Z LÁSKY, SKLAMANÝ
Z LUDÍ,
DUŠA MI PO SVETE VANDRUJE,
BLÚDI,
NEVYZNÁM SA V CITOCH,
ANI V SEBE,
SRDCE MI POD HRUŽOU SILNO REVE,

CHCEM SA MAŤ DOBRE LENŽE PRI
OSUDE STOJÍM STÁLE,
IDEME RÚČKA V RÚČKE,
ZASTALI SME NA SKALNOM BRALE,
ROZHODUJEM SA SKOČIŤ DOLU,
ČI ÍŠŤ ĎALEJ,
ČI MÁM NA TOMTO SVETE EŠTE
NÁDEJ,
KĽAČÍM NA KOLENÁCH
A KRIČÍM DO NEBA,
CHCEM NEJAKÉ ŠŤASTIE ZÍSKAŤ AJ
PRE SEBA,
DÚFAM,
ŽE SA MI TO PODARÍ JEDNÉHO DŇA,
ŽE SA RAZ ZOBUDÍM Z TOHO ZLÉHO
SNA,
ZISTÍM,
ŽE TO BOLA IBA NOČNÁ MORA,
ŽE BUDEM KRÁČAŤ NAHOR ZDOLA.

Jakub Krištiak

Obsah	Strana
Úvodník	1
Milan Jurčo	2
Lenka Michalisková	3
Ján Vojtek	4
Karolína Cisáriková	6
Gabika Udvardiová	7
Michal Vyšný	9
Miriama Kutišová	11
Rastislav Rumpel	13
Hamborský	14
Andrea Kurčáková	16
Magdalénka Lodňanová ZŠ	17
Mária Chovancová ZŠ	18
Dominika Cvečková ZŠ	19
Renáta Badurová ZŠ	20
Nikola Krajčová ZŠ	21
Jozef Piliar	22
Lenka Boboková	23
Ivana Semančíková	24
Petra Stolaríková	25
Marieta Mikulcová	26
Jana Nemčeková	27
Adriána Jacková	28
Stanislava Vassová	29
Peter Čuchran	30
Martin Nezval	31
Majo Nitranský	32
Adam Slodičák	33
Nikola Lehocká	34
Katarína Poliaková	35
Lenka Bielková	36
Jana Bartová	37
Marcel Karvay	38
Zuzana Hódošiová	39
Simona Lampertová	40
Simona Fodorová	41
Lenka Fornerová	42
Tibor Páczer	43
Evka Madleňáková	44
Patrícia Juritková	46
Soňa Machajdová	47
Michala Slivová	48
Martin Lukačín	49
Simona Cichá	50
Sára Youssefová	51
Vladimír Belička	52
Veronika Tomová	53

Veronika Kohutiarová	54
Marcela Blažeňáková	55
Janka Kompanová	56
Beáta Kuráňová	57
Katarína Budzelová	58
Róbert Illeš	59
Karol Pauchly	60
Evelyn Kéryová	62
Jakub Krištiak	64